

Odbor životního prostředí, oddělení přírodního prostředí
Adresa pracoviště: Pardubická 67, 537 16 Chrudim

Dle rozdělovníku

Č. j.: CR 087281/2026 OŽP/Je
Spis. Zn.: CR 074334/2023
Váš dopis ze dne:
Spis. a skart. znak a lhůta: 203.11 V / 5
Počet listů: 1
Počet příloh: 0
Vyřizuje: Ing. Petr Jelínek
Tel: 469 657 325, 730 811 335
E-mail: petr.jelinek@chrudim-city.cz
V Chrudimi dne: 16.09.2026

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

Městský úřad Chrudim, Odbor životního prostředí (Dále jen „správní orgán“), místně příslušný správní orgán podle § 11 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), jako orgán státní správy myslivosti příslušný dle ustanovení dle § 57 odst. 4 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o myslivosti) a s rozsahem působnosti vymezeným podle § 60 zákona o myslivosti, tímto vyzývá dotčené osoby, aby k níže uvedenému návrhu opatření obecné povahy do 30 dnů ode dne jeho zveřejnění na úřední desce Městského úřadu Chrudim podaly připomínky nebo námítky. Dotčenými osobami jsou v souladu s ustanovením § 2 odst. 3 správního řádu ty osoby, jichž se dotýká návrh opatření obecné povahy. Případné připomínky nebo námítky je třeba zaslat písemně na adresu: Městský úřad Chrudim, Odbor životního prostředí, Pardubická 67, 537 16 Chrudim, případně elektronicky e-mailem podepsaným zaručeným elektronickým podpisem na adresu elektronické podatelny urad@chrudim-city.cz nebo prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky - ID datové schránky: 3y8b2pi.

Nebudou-li žádné námítky ani připomínky uplatněny, bude opatření obecné povahy vydáno v níže uvedeném znění.

OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY

Městský úřad Chrudim, Odbor životního prostředí (Dále jen „správní orgán“), jako místně příslušný správní orgán podle § 11 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), jako orgán státní správy myslivosti příslušný dle ustanovení dle § 57 odst. 4 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o myslivosti) a s rozsahem působnosti vymezeným podle § 60 zákona o myslivosti v souladu s ustanovením § 9 odst.

3 zákona o myslivosti, **vydává** dle ustanovení § 171 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“), **opatření obecné povahy, kterým omezuje vstup do honitby Obora Janovice na období od 1.9 do 31.12 běžného roku a dále od 1.2 do 30.4 běžného roku při dodržení těchto podmínek:**

I.

Omezení vstupu do honitby Obora Janovice neplatí pro vlastníky pozemků v oboře, pracovníky vykonávající v daném území státní správu, nájemce obory a pracovníky vykonávající smluvní práce v lesích.

II.

Uživatelé honitby Obora Janovice se ukládá, aby omezení vstupu do honitby Obora Janovice zřetelně označil v terénu a po uplynutí doby omezení označení neprodleně odstranil.

III.

Omezení vstupu do honitby Obora Janovice se vydává s platností do 30.4.2030.

Odůvodnění:

I. Vymezení předmětu a účelu opatření

Navrhovaným opatřením obecné povahy se stanoví dočasné omezení, resp. zákaz vstupu veřejnosti do obory Janovice, v níž je chována jelení a mufloní zvěř, a to v období od **1. února do 30. dubna** a od **1. září do 31. prosince** běžného roku.

Účelem navrhovaného opatření je vytvoření odpovídajících klidových podmínek pro chovanou zvěř v biologicky významných obdobích jejího ročního cyklu, omezení negativních vlivů opakovaného pohybu osob v prostoru obory a současně ochrana lesních porostů před zvýšeným rizikem jejich poškozování v důsledku změn v prostorovém využívání obory zvěří.

Správní orgán přitom vycházel z toho, že podle § 9 odst. 3 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, může na žádost uživatele honitby orgán státní správy myslivosti zejména v době hnízdění, kladení a odchovu mláďat nebo provádění lovů nařídít přiměřené omezení nebo i zákaz vstupu do honitby nebo jejích částí.

Nejvyšší správní soud dovodil, že opatření vydávané podle § 9 odst. 3 zákona o myslivosti má povahu opatření obecné povahy. Tento závěr byl vysloven zejména v rozsudku ze dne 22. 7. 2016, č. j. **2 As 78/2016-72**, č. 3473/2016 Sb. NSS, a následně potvrzen v rozsudku ze dne 7. 1. 2022, č. j. **5 As 412/2020-64**, č. 4302/2022 Sb. NSS.

Při přípravě navrhovaného opatření proto správní orgán vycházel nejen z ustanovení zákona o myslivosti, ale také z požadavků vyplývajících z judikatury správních soudů na zákonnost, odůvodněnost a přiměřenost takového opatření.

II. Judikatura vztahující se k omezení vstupu do honitby a obory

Pro posouzení navrhovaného opatření jsou významné zejména následující judikáty:

1. Rozsudek NSS ze dne 22. 7. 2016, č. j. 2 As 78/2016-72

Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku dovedl, že opatření vydávané podle § 9 odst. 3 zákona o myslivosti je při splnění materiálních znaků opatřením obecné povahy.

Tento právní závěr je významný pro procesní konstrukci navrhovaného opatření, neboť potvrzuje, že zákaz nebo omezení vstupu do honitby vůči obecně vymezenému okruhu osob představuje opatření obecné povahy, jehož zákonnost musí být posuzována mimo jiné z hlediska přiměřenosti zásahu do práv veřejnosti. Na tento závěr následně výslovně navázal NSS v rozsudku č. j. 5 As 412/2020-64.

2. Rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2018, č. j. 2 As 112/2017-43, č. 3818/2018 Sb. NSS

Tento rozsudek se týkal opatření obecné povahy, kterým byl nařízen zákaz vstupu do honitby Obora Radějov.

Nejvyšší správní soud zde zdůraznil, že opatření podle § 9 odst. 3 zákona o myslivosti musí odpovídat **objektivně existujícím poměrům a potřebám dané lokality** a musí zasahovat do práv veřejnosti **nejmírnějším rozumně dostupným způsobem**, který ještě vede k dosažení zákonem sledovaného účelu.

Tento právní závěr je pro navrhované opatření zásadní. Správní orgán proto neposuzuje pouze obecnou biologickou potřebu klidu zvěře, ale rovněž konkrétní poměry předmětné obory, intenzitu návštěvnosti, charakter chované zvěře, její biologický cyklus, prostorové uspořádání obory a předpokládané dopady návštěvnosti na chovanou zvěř a lesní porosty.

3. Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 11. 2020, č. j. 76 A 4/2020-48

Krajský soud v Ostravě v tomto řízení zrušil opatření obecné povahy, kterým byl stanoven celoroční zákaz vstupu do obory Jelenice.

Krajský soud mimo jiné zdůraznil, že pouhá potřeba zajistit zvěři klid není sama o sobě dostatečným skutkovým podkladem pro plošný zákaz vstupu. Musí být prokázáno, že pohyb veřejnosti v konkrétní lokalitě skutečně vede k relevantnímu rušení zvěře a že existuje souvislost mezi tímto rušením a tvrzenými negativními důsledky. V posuzované věci nebyla podle krajského soudu dostatečně prokázána například příčinná souvislost mezi pohybem veřejnosti, fyzickou kondicí zvěře a vznikem škod na lesních porostech.

Správní orgán proto v nyní posuzované věci vychází z požadavku, že biologické argumenty musí být propojeny s konkrétními místními poměry a s konkrétními důvody, pro které je omezení vstupu nezbytné.

4. Rozsudek NSS ze dne 7. 1. 2022, č. j. 5 As 412/2020-64, č. 4302/2022 Sb. NSS

Za stěžejní pro posouzení navrhovaného opatření považuje správní orgán rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2022, č. j. 5 As 412/2020-64, kterým byla zamítnuta kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 76 A 4/2020-48 ve věci obory Jelenice.

Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku výslovně uvedl, že § 9 odst. 3 zákona o myslivosti neumožňuje orgánu státní správy myslivosti **plošně a na dobu neurčitou uzavřít honitbu**, aniž by zohlednil další dotčené zájmy. Takový postup by podle soudu mohl být v rozporu zejména s právem na volný průchod krajinou podle § 63 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a s institutem obecného užívání lesa podle § 19 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích.

Nejvyšší správní soud dále zdůraznil, že oprávnění nařídit omezení nebo zákaz vstupu musí být realizováno způsobem, který **nevyloučí právo veřejnosti volně procházet krajinou a užívat les**. Omezení musí být dočasné a přiměřené.

Z uvedené judikatury proto správní orgán vychází při stanovení nejen věcného důvodu opatření, ale také jeho územního a časového rozsahu.

III. Biologické důvody omezení vstupu v období od 1. února do 30. dubna

Období od 1. února do 30. dubna představuje z hlediska chovu jelení a mufloní zvěře biologicky významnou část ročního cyklu.

U jelena evropského dochází v průběhu tohoto období zejména k postupnému shazování paroží a následně k růstu nového paroží. Jedná se o období spojené se značnými fyziologickými a energetickými nároky organismu.

U mufloní zvěře toto období zasahuje do závěru březosti a navazuje na období kladení mláďat. Z tohoto důvodu je žádoucí minimalizovat zbytečné rušivé vlivy zejména v období bezprostředně předcházejícím a navazujícím na porod.

Správní orgán si je současně vědom závěru vyplývajícího z výše citované judikatury, že samotná existence biologického cyklu zvěře nemůže bez dalšího odůvodnit zákaz vstupu do jakékoli obory. Biologický cyklus je proto v daném případě pouze jedním z podkladů pro stanovení období omezení. Rozhodující je jeho souvislost s konkrétními poměry předmětné obory, zejména s intenzitou návštěvnosti a s možností, že opakovaný pohyb osob povede k narušování klidového režimu zvěře.

IV. Biologické důvody omezení vstupu v období od 1. září do 31. prosince

Období od 1. září do 31. prosince zahrnuje významnou část reprodukčního cyklu obou chovaných druhů.

U jelena evropského probíhá zpravidla v září a říjnu říje, která je spojena se zvýšenou pohybovou aktivitou samců, změnami v prostorovém uspořádání zvěře a zvýšenou citlivostí na rušivé vlivy.

U muflona probíhá říje zpravidla v říjnu a listopadu.

Opakované rušení osobami pohybujícími se v prostoru obory může v tomto období zasahovat do přirozeného prostorového a časového režimu zvěře a vést k jejímu přesouvání mezi jednotlivými částmi obory.

Správní orgán proto považuje za odůvodněné vytvořit v tomto období souvislejší klidový režim, nikoliv pouze jednotlivá krátkodobá omezení.

Ani v tomto případě však správní orgán nevychází z předpokladu, že samotná říje automaticky vyžaduje uzavření obory. Potřeba omezení je posuzována v souvislosti s konkrétní návštěvností a konkrétními podmínkami předmětného území.

V. Vliv návštěvnosti na prostorové využívání obory a stav lesa

Správní orgán dále zohlednil skutečnost, že opakovaný pohyb osob může ovlivňovat prostorové využívání obory zvěří.

V případě, kdy zvěř v důsledku zvýšené návštěvnosti opakovaně opouští místa s vyšší koncentrací návštěvníků a vyhledává klidnější části obory, může docházet k lokální koncentraci zvěře.

Lokální koncentrace může následně zvyšovat intenzitu využívání některých částí obory, včetně pastvy, okusu a ohryzu dřevin.

Správní orgán proto spatřuje vazbu mezi zajištěním klidového režimu zvěře a preventivní ochranou lesních porostů. Tato vazba však není založena na obecném tvrzení, že přítomnost návštěvníků automaticky způsobuje škody na lese, nýbrž na předpokladu, že omezení rušivých vlivů může přispět ke stabilnějšímu prostorovému využívání obory zvěří a tím snížit riziko její lokální koncentrace.

V souladu s judikaturou NSS je proto nezbytné tento vztah posuzovat s ohledem na konkrétní skutkové poměry dané obory a dostupné podklady. Zde je však nutné zdůraznit, že možné působení škod na lesních porostech a preventivní ochrana ohrožených lesních porostů není důvodem k nařízení omezení vstupu do obory.

VI. Veřejný zájem na přístupu veřejnosti do krajiny

Správní orgán současně zohlednil, že veřejnost má legitimní zájem na přístupu do krajiny a na využívání lesního prostředí.

Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. **5 As 412/2020-64** výslovně zdůraznil, že právo veřejnosti na volný průchod krajinou a obecné užívání lesa představují veřejnoprávně chráněné zájmy, které musí být při rozhodování podle § 9 odst. 3 zákona o myslivosti respektovány.

Správní orgán proto považuje možnost veřejnosti využívat krajinu za legitimní veřejný zájem, který není možné zcela podřídit zájmu na nerušeném chovu zvěře.

Lesní prostředí současně poskytuje obyvatelům prostor pro pěší pohyb, rekreaci, odpočinek, psychickou regeneraci a sociální kontakty. Dostupnost přírodních a zelených ploch může přispívat k fyzické aktivitě, psychické pohodě a celkové kvalitě života.

Správní orgán proto zohledňuje také skutečnost, že omezení vstupu do obory zasahuje do možnosti obyvatel využívat konkrétní část krajiny pro uvedené účely.

Nečiní však závěr, že dočasné omezení vstupu samo o sobě způsobí zhoršení zdravotního stavu obyvatel. Takový závěr by vyžadoval konkrétní místní podklady. Pro účely proporcionality je rozhodující skutečnost, že omezení zasahuje do legitimní možnosti veřejnosti využívat krajinu k rekreačním, pohybovým, odpočinkovým a sociálním aktivitám.

VII. Poměření veřejných zájmů

Správní orgán proto při přípravě opatření poměřoval zejména tyto zájmy:
ochranu životních podmínek jelení a mufloní zvěře,
zachování klidových podmínek v oboře,

prevenci nepříznivých dopadů koncentrace zvěře na lesní porosty,
právo veřejnosti na volný průchod krajinou a obecné užívání lesa,
rekreační, pohybové, odpočinkové a sociální využívání krajiny veřejností.

Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že žádný z těchto zájmů nelze posuzovat izolovaně. V rozsudku č. j. **5 As 412/2020-64** NSS výslovně odmítl konstrukci, podle níž by § 9 odst. 3 zákona o myslivosti umožňoval úplné a časově neomezené uzavření obory bez zohlednění dalších zájmů.

Správní orgán proto nepřistoupil k celoročnímu zákazu vstupu, ale pouze k časově vymezenému omezení v obdobích, která jsou z hlediska biologického cyklu chované zvěře významná.

Takto stanovený režim umožňuje zachovat veřejnosti přístup do obory po zbývajících částech roku a současně vytváří podmínky pro omezení antropogenního rušení v biologicky významných obdobích.

VIII. Vhodnost, potřebnost a proporcionalita opatření

Při posouzení přiměřenosti navrhovaného opatření správní orgán vycházel z judikatury Nejvyššího správního soudu týkající se přezkumu opatření obecné povahy.

Podle rozsudku NSS ze dne 27. 9. 2005, č. j. **1 Ao 1/2005-98**, č. 740/2006 Sb. NSS, je třeba při přezkumu opatření obecné povahy posuzovat mimo jiné jeho proporcionalitu, tedy zejména jeho **vhodnost, potřebnost, minimalizaci zásahů a proporcionalitu v užším smyslu**.

Tento přístup byl výslovně aplikován také v rozsudku NSS č. j. **5 As 412/2020-64** ve věci obory Jelenice.

Vhodnost

Navrhované omezení je způsobilé přispět k dosažení sledovaného cíle, neboť snížením návštěvnosti obory v rozhodných obdobích dochází ke snížení potenciálních rušivých vlivů působících na chovanou zvěř.

Potřebnost

Správní orgán posuzoval rovněž možnost dosažení sledovaného cíle mírnějšími prostředky.

Vzhledem k charakteru obory, koncentraci chované zvěře a významu předmětných období lze mít za to, že pouhé upozornění návštěvníků na potřebu nerušit zvěř nemusí být při vyšší návštěvnosti dostatečné.

Současně však správní orgán nezvolil celoroční zákaz vstupu, neboť takový zásah by byl z hlediska sledovaného cíle širší, než je nezbytné.

Minimalizace zásahu

Navrhované opatření je omezeno časově i územně.

Časové omezení se vztahuje pouze na dvě vymezená období. Ve zbývajících částech roku je přístup veřejnosti zachován.

Tím je respektován požadavek NSS, aby omezení zasahovalo do práv veřejnosti nejmírnějším rozumně dostupným způsobem vedoucím k dosažení sledovaného účelu. Tento požadavek byl výslovně formulován v rozsudku č. j. **2 As 112/2017-43**.

Proporcionalita v užším smyslu

Správní orgán zvážil, zda újma způsobená omezením vstupu veřejnosti odpovídá významu sledovaného cíle.

Na jedné straně stojí omezení možnosti veřejnosti využívat předmětnou část krajiny k průchodu, rekreaci, pohybu, odpočinku a sociálním aktivitám.

Na straně druhé stojí potřeba vytvořit v konkrétních biologicky významných obdobích podmínky pro omezení rušení chované zvěře a současně snížit riziko negativních dopadů jejího prostorového soustředování na lesní porosty.

Správní orgán dospěl k závěru, že vzhledem k časově omezenému charakteru opatření, zachování přístupu veřejnosti po zbývající část roku a biologickému vymezení rozhodných období nepředstavuje navrhované omezení nepřiměřený zásah do veřejného užívání krajiny.

IX. Zohlednění judikatury ve vztahu ke konkrétnímu časovému vymezení

Správní orgán si je vědom toho, že ve věci obory Jelenice byla rozhodující mimo jiné skutečnost, že předmětné opatření stanovilo **celoroční zákaz vstupu na dobu neurčitou**.

Právě tato skutečnost byla Nejvyšším správním soudem v rozsudku č. j. **5 As 412/2020-64** shledána jako zásadně problematická, neboť takové opatření fakticky vylučovalo veřejné užívání území bez dostatečného časového omezení.

Navrhované opatření je odlišné tím, že:

- není stanoveno na dobu neurčitou,
- není založeno na celoročním uzavření obory,
- stanoví konkrétní kalendářní období,
- reaguje na biologicky významné fáze ročního cyklu jelení a mufloní zvěře,
- zachovává veřejnosti přístup do obory mimo stanovená období,
- sleduje omezení rušení pouze v rozsahu považovaném za nezbytný.

Tím správní orgán reflektuje zásadní požadavek judikatury, podle něhož nesmí být právo veřejnosti na přístup do krajiny opatřením podle § 9 odst. 3 zákona o myslivosti zcela popřeno.

X. Územní rozsah opatření

Územní rozsah opatření je vymezen pouze na území obory, v němž je nezbytné zajistit klidový režim chované zvěře.

Takové vymezení odpovídá požadavku na minimalizaci zásahu a současně respektuje závěr NSS, že opatření podle § 9 odst. 3 zákona o myslivosti musí odpovídat konkrétním poměrům dané lokality. V této souvislosti je významný rovněž rozsudek NSS č. j. **2 As 112/2017-43**, podle něhož musí být zákaz vstupu směřován vůči území, které má skutečně právní status honitby, a jeho obsah musí odpovídat konkrétním právním vlastnostem této honitby.

Správní orgán proto před vydáním opatření ověří právní existenci a rozsah předmětné honitby a obory a přesně vymezí území, na které se omezení vztahuje.

XI. Závěr

Správní orgán po zvážení všech relevantních skutečností dospěl k závěru, že dočasné omezení vstupu do obory sleduje legitimní veřejný zájem na ochraně životních podmínek chované jelení a mufloní zvěře a současně přispívá k prevenci negativních dopadů zvýšeného prostorového soustředění zvěře na lesní porosty.

Současně však správní orgán respektuje veřejný zájem na volném průchodu krajinou a na obecném užívání lesa, jakož i význam krajiny pro rekreační, pohybové, odpočinkové a sociální potřeby obyvatel.

Při stanovení rozsahu opatření proto vycházel z požadavků vyplývajících zejména z rozsudků Nejvyššího správního soudu č. j. **2 As 78/2016-72, 2 As 112/2017-43 a 5 As 412/2020-64.**

Z uvedené judikatury vyplývá zejména požadavek, aby omezení:

- vycházelo z konkrétních a objektivně existujících poměrů dané lokality,
- bylo skutečně odůvodněno potřebou sledovaného zákonného cíle,
- nebylo plošné a časově neomezené,
- respektovalo právo veřejnosti na přístup do krajiny a obecné užívání lesa,
- zasahovalo do práv veřejnosti pouze v nezbytném rozsahu,
- a bylo přiměřené sledovanému cíli.

Navrhované opatření je proto koncipováno jako **časově omezené opatření**, nikoliv jako trvalé uzavření obory.

Správní orgán současně nepovažuje za dostačující odůvodnit opatření pouze obecným tvrzením, že zvěř potřebuje klid. Potřeba klidového režimu je zde spojována s konkrétními biologickými obdobími jelení a mufloní zvěře, s charakterem chovu v oboře, s předpokládaným vlivem návštěvnosti na prostorové využívání obory a s preventivní ochranou lesních porostů.

Výsledkem poměření uvedených zájmů je časově vymezené omezení vstupu v období od **1. února do 30. dubna** a od **1. září do 31. prosince**, přičemž mimo tato období zůstává možnost veřejnosti využívat předmětné území zachována.

Správní orgán proto považuje navržené opatření za opatření způsobilé sledovaného cíle dosáhnout, potřebné s ohledem na konkrétní podmínky předmětné obory a přiměřené z hlediska zásahu do práv a oprávněných zájmů veřejnosti.

Současně bude nezbytné průběžně vyhodnocovat, zda důvody pro takto stanovené omezení nadále trvají a zda je jeho rozsah nadále nezbytný. Tím je zajištěno, že omezení veřejného užívání krajiny nebude trvat déle ani v širším rozsahu, než odpovídá skutečné potřebě ochrany sledovaných veřejných zájmů.

Otisk úředního razítka

Ing. Ivo Rychnovský
vedoucí Odboru životního prostředí

Rozdělovník: (zveřejnit na úředních deskách)

MěÚ Chrudim, Pardubická 67, 537 16 Chrudim

Obec Morašice, IČ 00270547, Morašice 17, 538 02 Morašice (IDDS: USCA438)

Obec Vápenný Podol, IČ 00271110, Vápenný Podol 74, 538 03 Heřmanův Městec (IDDS: zw8a3dd)

Obec Úherčice, IČ 43500081, Úherčice 32, 538 03 Heřmanův Městec (IDDS: q5xa3dh)